

maa undtage, et Forhold, som jeg gaar ud fra, at man i Udvalget meget nøje vil overveje og undersøge.

Et enkelt Punkt i Lovforslaget er der, som det forekommer mig meget tvivlsomt, om jeg vil kunne tiltræde, det er den meget omtalte § 2. Det er et Tilfælde, som næsten kunde se ud som en Tanke, at de to ærede Medlemmer, som have udtalt sig til Gunst for at lukke Barber- og Frisørstuerne Kl. 10, ere begge Medlemmer, som ikke bruge Barber; men gaa med Fuldskæg, hvorimod alle de Medlemmer, som have udtalt sig for, at Barberstuerne skulde være aabne til Kl. 12, ere Medlemmer, som øjensynlig bruge Barber. Det forekommer mig, at her er der netop et Hensyn at tage til hele den store Befolkning, som jo ogsaa skal barberes om Søndagen, og som jo særlig gerne vil barberes om Søndagen. Hvis man nu vilde enten helt lukke Barberstuerne eller lukke dem Kl. 10, vilde Følgen i nogle Tilfælde maaske være, at Folk barberede sig selv; men jeg tror dog ikke, at det vil blive ret mange Tilfælde. Jeg har prøvet det en Gang, men jeg gør det aldrig mere. Jeg tror, at Følgen af en saadan Bestemmelse vilde blive, enten at Folk gik omkring i ubarberet Tilstand om Søndagen eller maaske — hvis det var Folk, som det var absolut imod — at endnu flere end nu er Tilfældet, vilde lægge sig efter Fuldskæg. I begge Tilfælde vilde det jo i høj Grad gaa ud baade over Barbererne og deres Publikum. Jeg vilde derfor meget gerne, om det kunde nytte noget, lægge et godt Ord ind hos det høje Ting for, at man strøg § 2 og, for saa vidt Barber- og Frisørstuerne angik, lod det blive ved det gamle.

Det ærede Medlem, som nu satte sig, ønskede, at man ogsaa ved Overvejelserne angaaende dette Lovforslag skulde komme ind paa forskellige Spørgsmaal vedrørende de industrielle Virksomheder. Hvis Udvalget mener at maatte forhandle dette i Forbindelse hermed, kan jeg naturligvis ikke have nogen Indvending derimod, men det maa jo da nærmest blive Indenrigsministeren, som Udvalget i saa Henseende vil have at forhandle med. Naar det ærede Medlem opholdt sig over, at Brændevinsbrænderierne ere i Gang om Søndagen, skal jeg dog gøre ham opmærksom paa, at det er jo ikke under Hensyn til, at Brændevin hører til de daglige Livsfornødheder, men under Hensyn til dette, at Brænderier ere Virksomheder, som ikke kunne efter Forgødtbefindende standses, som ikke kunne klare sig ved at gaa nogle

Dage og saa staa stille en Dag; det er en Virksomhed, som maa fortsættes, som maa vedblive, indtil den paagældende Brænding er bleven færdig.

J. H. Jensen: Efter de Udtalelser, som faldt fra den højtærede Minister, er der jo neppe nogen Tvivl om, at dette Lovforslag gaar igennem i dette Ting, selv om det skal blive forandret, og da det andet Ting altid har stillet sig velvillig over for den Slags Reform, er der vel heller ingen Tvivl om, at dette ogsaa vil blive gennemført der. Da der altsaa er ikke saa ringe Haab om, at vi faa denne, om den end maa kaldes lille, saa dog paa visse Omraader betydningsfulde Reform gennemført i denne Samling, saa vil Spørgsmaalet blive: hvordan vil den blive modtaget ude blandt Befolkningen? Der staar det for mig saaledes, at der have vi jo et Barometer, hvorefter vi kunne danne os et Begreb om, hvilken Betydning den vil faa, og hvordan Modtagelsen vil blive. Jeg mindes, at da vi fik den nugældende Lov om Helligdagsordningen, lod der, før Loven blev vedtaget et Ramaskrig fra mange forskellige Sider; ikke blot fra Byerne, men ogsaa fra Landet. Der var nogle, som den Gang paastode, at det vilde være at ruinere de handlende og lægge alt for store Hindringer i Vejen for Kunderne, hvis man fastsatte, at Butikkerne skulde lukkes om Søndag Eftermiddag; der var andre, som paastode, at det ikke vilde kunne gaa for Barbererne, hvis de ikke kunde faa Lov til at holde aabent længere end til Kl. 12 Middag; og jeg mindes, at jeg saa den Gang i et Blad et Billede af en Mand, som var barberet paa den ene Side af Hovedet, men ikke paa den anden Side, fordi Klokken slog 12 midt under Barberingen, og Barberen saa maatte holde op. Nu har som sagt denne Lov virket i en Del Aar, men jeg har alligevel aldrig set Originalen, som var barberet paa denne Maade, saa jeg antager, at Barberen, naar han er begyndt at sæbe ind, har gjort Barberingen færdig, sely om Klokken slog 12, inden han var færdig.

Nu er der Spørgsmaal, om der kan være Grund til at udvide denne Helligdagsordning, som vi fik for nogle Aar siden. Dette Spørgsmaal vil jeg for mit Vedkommende besvare med et ubetinget Ja. Jeg skal indrømme, at jeg ser nu Sagen fra et Landbostandpunkt, men jeg tror alligevel ogsaa, at vi Landboere kunne danne os et nogenlunde Begreb om, hvorledes Forholdene ville blive inden for Byernes Rækker.